

Sygn. akt II CSK 685/17

POSTANOWIENIE

Dnia 10 kwietnia 2018 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Katarzyna Tyczka-Rote

w sprawie z wniosku Hurtowni G. Spółki z ograniczoną odpowiedzialnością w likwidacji w G.

przy uczestnictwie Prokuratora Prokuratury Okręgowej w P.

o wpis do rejestru przedsiębiorców zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 roku - Przepisy wprowadzające ustawę

o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz. U. nr 121, poz. 770 z późn. zm.),

na posiedzeniu niejawnym

w Izbie Cywilnej w dniu 10 kwietnia 2018 r.,

na skutek skargi kasacyjnej wnioskodawcy

od postanowienia Sądu Okręgowego w P.

z dnia 14 czerwca 2017 r., sygn. akt X Ga .../17,

odmawia przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania.

UZASADNIENIE

Wnioskodawca – Hurtownia G.sp. z o.o. w likwidacji w G. - wniósł skargę kasacyjną od postanowienia Sądu Okręgowego w P. z dnia 14 czerwca 2017 r. oddalającego jego apelację od postanowienia Sądu Rejonowego w P. z dnia 27 stycznia 2017 r. Na skutek skargi na postanowienie referendarza sądowego z dnia 9 listopada 2016 r. oddalające wniosek, Sąd pierwszej instancji oddalił wniosek o wpis do rejestru przedsiębiorców zgodnie z art. 7 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. – przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (Dz.U. nr 121, poz. 770 z późn. zm.).

Wnioskodawca zarzucił w skardze kasacyjnej naruszenie art. 9 ust. 2 p.w.u.KRS poprzez jego niezastosowanie oraz „naruszenie przepisów postępowania” (art. 398³ § 1 pkt 2 k.p.c.) poprzez nieprzeprowadzenie zawnioskowanych dowodów – jednakże bez wskazania konkretnego przepisu, który miał zostać naruszony.

We wnioskach domagał się uchylenia zaskarżonego orzeczenia w całości i przekazania sprawy do ponownego rozpoznania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Skarga kasacyjna jest nadzwyczajnym środkiem zaskarżenia, służy ochronie interesu publicznego przez zapewnienie rozwoju prawa, jednolitości orzecznictwa oraz prawidłowej wykładni, umożliwia także uchylenie orzeczeń wydanych w postępowaniu dotkniętym nieważnością lub oczywiście wadliwych. Nie będąc ogólnie dostępnym środkiem zaskarżenia orzeczeń umożliwiającym rozpoznanie sprawy w kolejnej instancji sądowej, poddawana jest wstępnej ocenie w ramach tzw. przedsądu, ustanowionej w art. 398⁹ k.p.c., mającej za cel zbadanie, czy spełnia przesłanki przewidziane w art. 398⁹ § 1 pkt 1 - 4 k.p.c. uzasadniające jej przyjęcie do rozpoznania.

Skarżący wskazał, że potrzeba rozpatrzenia jego skargi wiąże się z wystąpieniem przesłanek z art. 398⁹ § 1 pkt 1 i 2 k.p.c. Jego zdaniem w sprawie wystąpiły dwa istotne zagadnienia prawne:

1) dotyczące mocy wiążącej i skutków prawnych wpisów w dotychczasowym rejestrze RHB, których status prawny został określony w art. 9 ust. 2 oraz ust. 3 ustawy z dnia 20 sierpnia 1997 r. - przepisy wprowadzające ustawę o Krajowym Rejestrze Sądowym (określanej dalej p.w.u.K.R.S.), dla Sądu Rejestrowego orzekającego w przedmiocie wpisu do Krajowego Rejestru Sądowego podmiotu wpisanego uprzednio do rejestru handlowego, na tle przepisów art. 23 ustawy o Krajowym Rejestrze Sądowym z dnia 20 sierpnia 1997 r. oraz art. 9b² p.w.u.K.R.S.,

2) kwestia niekonstytucyjności regulacji przyjętej w art. 9 p.w.u.K.R.S., w zakresie sankcji określonej w art. 9 ust. 2a , 2b p.w.u.K.R.S., w postaci wykreślenia z rejestru, a co za tym idzie utraty osobowości prawnej podmiotów wpisanych do dotychczasowych rejestrów i nieodpłatnego przejęcia z mocy prawa majątku tych podmiotów przez Skarb Państwa, oraz utraty przez współników prawa do udziału w majątku likwidacyjnym, jako niezgodnych z art. 21 pkt 2 i art. 64 Konstytucji Rzeczypospolitej Polskiej.

Zagadnieniem prawnym w rozumieniu art. 398⁹ § 1 pkt 1 k.p.c. jest istotny, nowy, poważny i dotąd nierozwiązany w orzecznictwie sądowym problem jurystyczny, którego wyjaśnienie ma znaczenie nie tylko dla rozstrzygnięcia sprawy skarżącego, ale także innych podobnych spraw (por. np. postanowienie Sądu Najwyższego z dnia 18 września 2012 r., II CSK 180/12, baza Lex nr 1230170). Z kolei odwołanie się do przesłanki potrzeby wykładni przepisów prawnych budzących poważne wątpliwości lub wywołujących rozbieżności w orzecznictwie sądów wymaga wskazania, że określony przepis prawa, mimo że budzi wątpliwości interpretacyjne, nie doczekał się wykładni, bądź niejednolita jego wykładnia wywołuje rozbieżności w orzecznictwie sądów (por. np. postanowienia Sądu Najwyższego z dnia 15 października 2002 r., II CZ 102/02., z dnia 28 marca 2007 r., II CSK 84/07, niepubl.; z dnia 26 kwietnia 2012 r., III SK 43/11, niepublikowane).

Wzajemny stosunek art. 23 u.K.R.S. i art. 9b p.w.u.K.R.S. jednoznacznie ukształtowany został, jako poszerzenie zakresu kognicji w postępowaniu określonym w art. 9b p.w.u.K.R.S. Natomiast art. 9 ust. 2 i 3 p.w.u.K.R.S. ma charakter przepisów przejściowych, określających czasowy (ust. 2) i przedmiotowo

ograniczony (ust. 3) zakres obowiązywania dotychczasowych wpisów do rejestrów sądowych oraz ich skutków prawnych, a także wydanych na ich podstawie odpisów, wyciągów i zaświadczeń.

Natomiast kwestia konstytucyjności sankcji przewidzianej w art. 9 ust. 2a i 2b p.w.u.K.R.S. nie jest problemem, który wymaga wyjaśnienia w niniejszej sprawie, ponieważ wskazane przepisy nie stanowiły podstawy rozstrzygnięcia w niniejszej sprawie i nie są też wskazywane w podstawach skargi jako objęte zarzutami. Na marginesie zwrócić należy uwagę, że sposób oznaczania przepisów przez skarżącego, polegający na opatrywaniu ich indeksami niewystępującymi w ustawie (np. art. 9¹² pkt 2a¹⁵, 2b¹⁶ p.w.u.K.R.S.) jest wadliwy i mylący i sam w sobie podważa znaczenie przedstawionego zagadnienia.

Z tych przyczyn przesłanki przedsądu wskazane przez skarżącego nie zachodzą,

Okoliczności sprawy nie wskazują też by wystąpiły inne podstawy przemawiające za przyjęciem skargi kasacyjnej do rozpoznania, szczególnie wobec związania Sądu Najwyższego podstawą faktyczną przyjętą przez Sady obydwu instancji (art. 398¹³ § 1 k.p.c.), prawidłowość ustalenia której została na tyle wadliwie zakwestionowana w skardze kasacyjnej - z uwagi na niewskazanie naruszonych przepisów postępowania – że zarzut ten w ogóle nie podlegałaby rozpoznaniu.

Z przytoczonych względów należało odmówić przyjęcia skargi kasacyjnej do rozpoznania na podstawie art. 398⁹ § 2 k.p.c.

kc

